

популяризації туризму в Одеській області та представленні нових специфічних туристичних продуктів.

Однак, ці перспективи на сьогодні не можуть бути реалізовані через військову агресію Росії проти України, яка почалася 24.02.2022 року і призвела до повної зупинки будь-якої діяльності в туристичній сфері не тільки Одеської області, а і в інших областях України. Єдиним напрямком, який можливо сьогодні реалізувати, є переорієнтація туристичної галузі на перевезу та розміщення мешканців областей України, в яких ведуться активні бойові дії в небезпечні регіони України та перевезення бажаючих осіб до країн Європи і з приводу цього реалізація певних додаткових послуг щодо комфортності поїздки та оформлення необхідних документів.

Література.

1. Головне управління статистики Одеської області.
URL: <http://www.od.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення 2.05.2022).
2. Стратегія розвитку Одеської області на 2021-2027.
URL: <https://oda.odessa.gov.ua/odeshhyna/soczialno-ekonomichnyj-ta-kulturnyj-rozvytok/strategichni-plany-dij-ta-programy-rozvytku/strategiya-regionalnogo-rozvytku/strategiya-rozvytku-odeskoyi-oblasti-na-2021-2027-roky/> (дата звернення 4.05.2022).
3. Офіційний веб сайт Одеської обласної ради.
URL: <https://oblrada.od.gov.ua/wp-content/uploads/ZED-2020.pdf> (дата звернення 4.05.2022).
4. Офіційний сайт Державного комітету статистики України.
URL: www.ukrstat.gov.ua (дата звернення 2.05.2022).
5. Охріменко А.Г. Фінансове забезпечення функціонування туристичної галузі України: Монографія. К.: Кондор-Видавництво, 2013. 210 с.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ

***ЖДАНОВА А.М., СТУДЕНТКА*,
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

У міру розвитку туризму, як окремої галузі економіки, музеї культурно-освітніх та науково-дослідних закладів, переростають у соціокультурні території, у межах яких крім основних напрямів

* Науковий керівник – Мерчанський В.В., к.е.н., доцент

музейної діяльності, визначених Законом України «Про музеї та музейну справу» (культурно-освітня, наукова-дослідна діяльність, комплектування музейних зібрань, експозиційна, фондова, видавнича, реставраційна, пам'ятко-охоронна робота) [1], реалізуються й різноманітні атракційні види заходів, що сприяють популяризації їх музейного закладу зокрема, так і регіону, на території якого розташований музей.

Особливої популярності набули музеї виставки, що дають нам можливість максимально зануритись у проблематику конкретної теми, історичної події чи періоду життя окремої особи. Власне такі музейні заклади та виставки на цей час заведено називати інтерактивними. Чим же відрізняються від звичайних музеїв? Щоб з'ясувати це, слід дати визначення поняттю інтерактивність. «Інтерактивність» - це принцип організації системи, при якому мета досягається інформаційним обміном елементів цієї системи.

Елементами інтерактивності є всі елементи взаємодіючої системи, за допомогою яких відбувається взаємодія з іншою системою/людиною (користувачем) [2]. Тобто інтерактив у музейному закладі передбачає повну взаємодію екскурсанта, екскурсовода та екскурсійного об'єкта, а також взаємний обмін інформацією між ними. На приклад Ізраїльський дитячий музей в Холоні пропонує виставку «Діалог в темряві», що імітує світ сліпої людини: під час екскурсії всі йдуть слідом за сліпим провідником, стискаючи в руках палички-поводирі та намагаються розпізнати різні звуки та запахи. Екскурсанти ходять по вулицях, заходять в кафе, магазини на ринки - все як у житті, тільки без несподіванок, що спостерігають сліпих на кожному кроці [3]. Таким чином екскурсанти мають можливість зануритися в об'єкт екскурсії - світ незрячої людини.

Важливою складовою є матеріально-технологічне забезпечення інтерактивного музейного складу, є наявність мультимедійного обладнання, чи окремого конференц-залу. Така складова може використовуватися не лише у ході екскурсій, а бути джерелом надходження додаткових коштів від задачі в оренду приміщення для проведення конференцій, презентацій, семінарів тощо.

Також слід звернути увагу на підготовку кадрів, адже екскурсовод повинен володіти не лише класичними прийомами розповіді та показу, а й залучати вербальне спілкування, авторську та анімаційну майстерність, для кращого сприйняття теми екскурсії екскурсантами.

Невіддільною частиною діяльності інтерактивних музеїв є участь у місцевих фестивалях, тематичних виставках та конкурсах, така діяльність музею часто є більш затратною, а ніж прибутковою, проте сприяє популяризації музею та виготовлення власної сувенірної продукції, що дає можливість залучити додаткові кошти у бюджет закладу, сприяє розповсюдженню інформації про музей серед туристів і позитивно впливають на престиж закладу.

Проте створення таких інтерактивних виставок на базі наявних державних музейних закладів супроводжується такими проблемами, як відсутність матеріально-технічної бази та недостатнє фінансування. У ході розв'язання цих матеріальних проблем, пріоритетними напрямками роботи сучасного музею повинні стати:

- перетворення музею на центр громадської активності;
- співпраця з органами місцевого самоврядування;
- робота з благодійними фондами та неурядовими громадськими організаціями;
- впровадження інноваційних підходів у музейному менеджменті;
- реклама музейного комплексу через засоби масової інформації та тираж власних періодичних видань, а також афіш, листівок тощо [4].

Підсумовуючи вище вкладене, можна зробити висновок, що інтерактивні музейні заклади та виставки в Україні перебувають на етапі впровадження та потребують подальших наукових вивчень.

Дану галузь досліджень слід вважати актуальною оскільки її практика приносить додаткові прибутки не лише конкретним туристичним об'єктом, а й регіонам в цілому.

Література.

1. Закон України «Про музеї та музейну справу». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/249/95-вр#Text>
2. Учасники проєктів Вікімедіа. Інтерактивність – Вікіпедія. Вікіпедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Інтерактивність> (дата звернення: 06.05.2022).
3. Дев'ять найцікавіших дитячих музеїв світу. URL: <http://ditvora.com.ua/9-naitsikavishikh-dityachikh-muzejiv-svitu.2>
4. Ковальчук Є.І. Музей у сучасному світі: розробка наукової концепції. *Волинський музейний вісник*. Наук. зб. Вип. 3. Луцьк, 2012. С. 17-22.